31978L0687

24.8.1978 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 233/10

DIREKTIVA SVETA
z dne 25. julija 1978
o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o zobozdravniški dejavnosti

(78/687/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 49, 57, 66 in 235 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ker je, z namenom doseči medsebojno priznanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalni izobrazbi zobozdravnikov, določenih v Direktivi Sveta 78/686/EGS z dne 25. julija 1978 o medsebojnem priznanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalni izobrazbi zobozdravnikov, in ukrepov, ki omogočajo uspešno uresničevanje pravice do ustanavljanja podjetij in pravice do zagotavljanja storitev ([3]), primerljiva narava izobraževanja v državah članicah zagotavlja usklajevanje na tem področju, ki naj se omeji na zahtevo po upoštevanju minimalnih standardov, nato naj dopušča državam članicam svobodo pri organizaciji izobraževanja;

ker je, z namenom doseči medsebojno priznanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalni izobrazbi zobozdravnikov specialistov in da bi imele vse osebe tega poklica, ki so državljani držav članic, enake pogoje v Skupnosti, potrebno določeno usklajevanje zahtev v izobraževanju zobozdravnikov specialistov; ker je v ta namen treba določiti minimalna načela o pravici do začetka specializacije, minimalnem trajanju specializacije, metodi specializacije in mestu, kjer naj se izvaja kakor tudi o nadzoru; ker se ta načela nanašajo samo na specializacije, ki so skupne več državam članicam;

ker je zaradi zdravja širšega prebivalstva v Skupnosti treba narediti premik proti skupni opredelitvi področja dejavnosti zadevnih oseb v tem poklicu; ker ta direktiva v tej fazi ne omogoča popolne usklajenosti na področju zobozdravniške dejavnosti v različnih državah članicah;

ker bodo države članice z začetkom uresničevanja te direktive zobozdravnikom zagotovile izobraževanje, s katerim bodo pridobili strokovno znanje, potrebno za izvajanje vseh dejavnosti, vključno preventivnega zobozdravstva, diagnostike, zdravljenja anomalij, bolezni zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv;

ker usklajevanje pogojev za opravljanje teh dejavnosti, kakor jih predvideva ta direktiva, ne izključuje poznejšega usklajevanje;

ker usklajevanje, predvideno v tej direktivi, obsega poklicno izobraževanje zobozdravnikov; ker pri izobraževanju večina držav članic zdaj ne dela razlike med zobozdravniki, ki opravljajo svoje dejavnosti kot zaposlene osebe in tistimi, ki so samozaposleni, zato in da bi spodbujali, kolikor je mogoče, prosto gibanje oseb tega poklica v Skupnosti, je treba razširiti uporabo te direktive na zobozdravnike, ki opravljajo svoje dejavnosti kot zaposlene osebe;

ker v času uradnega obvestila o tej direktivi v Italiji opravljajo zobozdravniško dejavnost izključno zdravniki, ki opravljajo ali ne opravljajo specializacije iz odontostomatologije; ker mora na podlagi te direktive Italija oblikovati novo kategorijo za poklic usposobljenih oseb, ki bodo imele pravico opravljati zobozdravniško dejavnost na podlagi drugačnega naziva in ne naziva zdravnik; ker mora pri ustvarjanju novega poklica Italija ne samo uvesti poseben sistem izobraževanja, ki izpolnjuje merila, predpisana s to direktivo, ampak tudi vzpostaviti strukture, ki so lastne novemu poklicu, kot je na primer Svet, zato bi Italiji glede na obseg ukrepov, ki jih mora izvesti, morali priznati dodatni rok za izpolnitev te direktive,

([1]) UL C 101, 4.8.1970, str. 19.
([2]) UL C 36, 28.3.1970, str. 19.
([3]) UL L 233, 24.8.1978, str. 1.

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

ZAHTEVE O USPOSOBLJENOSTI

Člen 1

1. Države članice zahtevajo, da imajo osebe, ki želijo začeti in opravljati zobozdravniški poklic na podlagi nazivov, navedenih v členu 1 Direktive 78/686/EGS, diplomo, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah iz člena 3 navedene direktive, ki jamčijo, da je zadevna oseba v času svojega celotnega izobraževanja pridobila:

(a) primerno poznavanje ved, na katerih temelji zobozdravstvo, in dobro razumevanje znanstvenih metod, vključno z načeli o merjenju bioloških funkcij, presojo znanstveno dokazanih dejstev in analizo podatkov,

(b) primerno poznavanje organizma, psihologije in ravnanja zdravih in bolnih oseb kakor tudi vpliva naravnega in socialnega okolja na zdravstveno stanje človeka, toliko kolikor ti dejavniki vplivajo na zobozdravstvo,

(c) primerno poznavanje strukture in vloge tako zdravega kot bolnega zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv in njihove povezanosti s splošnim zdravstvenim stanjem ter fizično in socialno blaginjo pacienta,

(d) primerno poznavanje kliničnih ved in metod, ki zobozdravniku omogočajo razumljivo sliko o anomalijah, poškodbah in boleznih zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv ter poznavanje preventivnega, diagnostičnega in terapevtskega zobozdravstva,

(e) ustrezne klinične izkušnje pod primernim nadzorom.

To izobraževanje mu bo zagotovilo strokovna znanja, potrebna za izvajanje vseh dejavnosti od preventive, diagnostike in zdravljenja anomalij in bolezni zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv.

2. Celotno zobozdravstveno izobraževanje te vrste je sestavljeno iz najmanj petletnega rednega univerzitetnega teoretičnega in praktičnega izobraževanja ali izobraževanja na visokošolski ustanovi, ki ji priznavajo enakovreden status, ali izobraževanja pod nadzorom univerze, na katero so predmeti, navedeni v Prilogi.

3. Za vključitev v tako izobraževanje mora imeti kandidat diplomo ali spričevalo, ki mu daje pravico do vključitve v določeno izobraževanje na univerzah v državi članici ali na visokošolskih izobraževalnih ustanovah, ki jim priznavajo enakovreden status.

4. Nobena določba iz te direktive ne vpliva na olajšave, ki jih lahko priznajo države članice v skladu s svojimi lastnimi pravili na svojem ozemlju imetnikom diplom, spričeval ali drugih dokazil o formalni izobrazbi, ki niso bila pridobljena v državi članici, da jim dovolijo začetek ali opravljanje zobozdravniške dejavnosti.

Člen 2

1. Države članice zagotovijo, da izobraževanje za pridobitev diplome, spričevala ali drugih dokazil o formalni izobrazbi zobozdravnika specialista izpolnjuje vsaj naslednje pogoje:

(a) da vodi v zaključek in potrditev pravne veljavnosti petletnega rednega teoretičnega in praktičnega izobraževanja v okviru izobraževanja iz člena 1 ali v pridobitev dokumentov iz člena 7(1) Direktive 78/686/EGS,

(b) da je sestavljeno iz teoretičnega in praktičnega izobraževanja,

(c) da je redno izobraževanje, ki traja najmanj tri leta, pod nadzorom pristojnih organov ali institucij,

(d) da poteka na univerzitetnem, zdravstvenem, izobraževalnem, raziskovalnem centru, ali kjer je to primerno, v zdravstveni ustanovi, ki jo v ta namen odobrijo pristojni organi ali telesa,

(e) da vključuje osebno udeležbo zobozdravnika specializanta v dejavnosti in pri odgovornostih zadevnih ustanov.

2. Države članice omogočijo podelitev diplome, spričevala ali drugega dokazila o formalni izobrazbi za zobozdravnika specialista pod pogojem, da ti imajo diplomo, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah iz zobozdravstva iz člena 1 ali dokumente iz člena 7(1) Direktive 78/686/EGS.

3. Države članice morajo v roku iz člena 8 določiti organe ali telesa, pristojna za izdajanje diplom, spričeval ali drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah iz odstavka 1.

4. Države članice lahko odstopajo od odstavka 1(a). Osebe, ki uporabijo to izjemo se nimajo pravice sklicevati na člen 4 Direktive 78/686/EGS.

Člen 3

1. Brez vpliva na načelo rednega izobraževanja iz člena 2(1)(c) in dokler Svet ne sprejme sklepa v skladu z odstavkom 3, lahko države članice dovolijo izredno izobraževanje za specializacijo pod pogoji, ki jih odobrijo pristojni nacionalni organi, če redno izobraževanje ne bi bilo izvedljivo zaradi dobro utemeljenih razlogov.

2. Celotno trajanje specializacije se na podlagi odstavka 1 ne sme skrajšati. Stopnja izobrazbe ne sme biti prizadeta zaradi narave izrednega študija ali zaradi opravljanja zasebne, plačane poklicne dejavnosti.

3. Najpozneje štiri leta od uradnega obvestila o tej direktivi in z vidika revizije stanja na predlog Komisije ter ob upoštevanju, da bi morala možnost za izredno izobraževanje še naprej obstajati v določenih okoliščinah, ki jih je treba proučiti ločeno za vsako specializacijo, Svet odloči, ali se določbe odstavkov 1 in 2 obdržijo ali spremenijo.

Člen 4

Kot prehodni ukrep in ne glede na člena 2(1)(c) in 3 lahko države članice, v katerih je po zakonih in drugih predpisih dovoljujeno izredno izobraževanje za specializacijo v času uradnega obvestila o tej direktivi, še naprej uporabljajo te določbe za kandidate, ki so začeli svojo specializacijo najpozneje štiri leta po uradnem obvestilu o tej direktivi. To obdobje se lahko podaljša, če Svet ni sprejel sklepa v skladu s členom 3(3).

POGLAVJE II

PODROČJE DEJAVNOSTI

Člen 5

Države članice zagotovijo, da so zobozdravniki na splošno upravičeni do začetka opravljanja in opravljanja dejavnosti, ki zajema preventivo, diagnostiko in zdravljenje anomalij in bolezni zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv, v skladu s predpisi in pravili poklicnega ravnanja za ta poklic v času uradnega obvestila o tej direktivi.

Tiste države članice, ki nimajo takih predpisov ali pravil lahko določijo ali omejijo opravljanje določenih dejavnosti iz prvega pododstavka na tak način, ki je primerljiv z obstoječim v drugih državah članicah.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 6

Za osebe na katere se nanaša člen 19 Direktive 78/686/EGS velja, da izpolnjujejo zahteve iz člena 2(1)(a).

Za namene uporabe člena 2(2) se osebe, na katere se nanaša člen 19 Direktive 78/686/EGS, obravnavajo enako kakor tiste, ki imajo diplome, spričevala ali druga dokazila o formalnih kvalifikacijah iz zobozdravstva iz člena 1.

Člen 7

Ta direktiva se v skladu z uredbo Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti [1] uporablja tudi za državljane držav članic, ki kot zaposlene osebe opravljajo ali bodo opravljale dejavnosti iz člena 1 Direktive 78/686/EGS.

Člen 8

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za izpolnitev te direktive v 18 mesecih od njene uradne objave in o tem takoj obvestijo Komisijo. Italija sprejme ustrezne ukrepe najpozneje v šestih letih.

2. Države članice pošljejo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 9

Če država članica pri uporabi te direktive naleti na večje težave na nekaterih področjih, Komisija skupaj s to državo prouči težave in

[1] UL L 257, 19.10.1968, str. 2.

zahteva mnenje Odbora visokih uradnikov za javno zdravstvo, ki je bil ustanovljen s Sklepom 75/365/EGS [1], kakor je bil nazadnjespremenjen s Sklepom 78/689/EGS [2].

Če je potrebno, Komisija predloži Svetu primerne predloge.

Člen 10

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 25. julija 1978

Za Svet

Predsednik

K. von DOHNANYI

[1] UL L 167, 30.6.1975, str. 19.
[2] UL L 233, 24.8.1978, str. 17.

PRILOGA

Program Študija za zobozdravnike

Program študija za pridobitev diplome, spričevala ali drugega dokazila o formalni izobrazbi iz zobozdravstva vključuje vsaj te predmete. Izobraževanje iz enega ali več predmetov lahko poteka v povezavi ali skupaj z drugimi vedami.

(a) osnovni predmeti
- kemija
- fizika
- biologija

(b) medicinsko-biološki predmeti in splošno-medicinski predmeti
- anatomija
- embriologija
- histologija s citologijo
- fiziologija
- biokemija (ali fiziološka kemija)
- patološka anatomija
- splošna patologija
- farmakologija
- mikrobiologija
- higiena
- preventivna medicina in epidemiologija
- rentgenologija
- fizioterapija
- splošna kirurgija
- splošna medicina s pediatrijo
- otorinolaringologija
- dermato-venerologija
- splošna psihologija, psihopatologija, neuropatologija
- anestezija

(c) predmeti, ki so neposredno povezani z zobozdravstvom
- stomatološka protetika
- zobozdravstveni materiali in oprema
- konzervacijsko zobozdravstvo
- preventivno zobozdravstvo
- anestezija in sedacija v zobozdravstvu
- specialna kirurgija
- specialna patologija
- klinična praksa
- pedodontija
- ortodontija
- parodontologija
- zobozdravstvena rentgenologija
- okluzija in funkcija čeljusti
- organiziranost stroke, poklicna etika in poklicna zakonodaja
- socialni vidiki zobozdravstvene prakse